

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I. G.**, podnikajúcej pod obchodným menom I. G./S. – B., s miestom podnikania v B., zastúpenej JUDr. J. H., advokátom so sídlom v N., proti žalovanému **D. O.**, bývajúcemu v Ž., **o zaplataenie 1 066,68 €** (32 134,80 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18 C 75/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. októbra 2009 sp.zn. 9 Co 203/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa v konaní domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 1 066,68 € (32 134,80 Sk) s príslušenstvom predstavujúcu neuhradenú odplatu za sprostredkovanie zamestnania v zahraničí, na ktorej sa účastníci dohodli v zmysle z čl. III bod 1/ dohody o sprostredkovaní zamestnania v zahraničí z 29. apríla 2006.

Okresný súd Nitra rozsudkom z 29. apríla 2008 č.k. 18 C 75/2007-124 žalobu zamietol a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazné bremeno o základe a výške žalobou uplatneného nároku. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre rozsudkom z 22. októbra 2009 sp. zn 9 Co 203/2009 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku vo veci samej potvrdil ako vecne správny a vo výroku o trovách konania zmenil. Žalobkyni zároveň uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzovala opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku – nepreukázala, že žalovaný uzavrel so zahraničným zamestnávateľom pracovnú zmluvu. Odvolací súd dodal, že dohoda účastníkov konania o sprostredkovaní zamestnania žalovaného v zahraničí za odplatu, od ktorej žalobkyňa odvodzuje žalobou uplatnený nárok, sa prieči právnej úprave (§ 25 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2006). Táto dohoda totiž neobsahuje zákonom stanovené náležitosti (výšku mzdy alebo platu za sprostredkovanú prácu, spôsob a podmienky zdravotného poistenia a sociálneho poistenia ako aj rozsah zodpovednosti sprostredkovateľa za nedodržanie podmienok dohody). Výrok o trovách konania odvolací súd zmenil, lebo súd prvého stupňa nesprávne určil výšku tarifnej odmeny za účasť na odročenom pojednávaní 29. mája 2007. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s odôvodnením, že napadnutý rozsudok vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu (žalobkyni sa dodatočne podarilo získať od zahraničného zamestnávateľa žalovaného pracovnú zmluvu zo dňa 8. mája 2006 v slovenskom jazyku a tiež potvrdenie o výške jeho mzdy za obdobie od 8. mája do 31. mája 2006, na základe ktorých možno ustáliť výšku mzdy žalovaného) a spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v otázke splnenia zákonných náležitostí dohody o sprostredkovaní zamestnania. Z týchto dôvodov navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241

ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ďalej proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), a napokon proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V preskúmvanej veci je dovoláním žalobkyne napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či procesná prípustnosť dovolania žalobkyne nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobkyňa existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní neboli zistené. Prípustnosť jej dovolania preto nevyplýva ani z ustanovení § 237 O.s.p.

Námietky uvedené žalobkyňou v jej dovolaní (nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie), nezakladajú procesnú prípustnosť jej dovolania. Nesprávne právne posúdenie je síce jedným z dovolacích dôvodov (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie ale prípustnosť dovolania nezakladá. Obdobne prípadná neúplnosť skutkových zistení môže viesť k vecne nesprávnemu rozhodnutiu súdu, sama neúplnosť skutkových zistení ale prípustnosť dovolania nezakladá. Uvedené námietky by mohla dovoľateľka úspešne uplatniť len v prípade, že by jej dovolanie bolo procesne prípustné; o tento prípad ale v preskúmvanej veci nešlo.

Keďže prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 ods. 1 a 3 O.s.p. a § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a vznikla jej povinnosť nahradiť procesne úspešnému žalovanému trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na priznanie tejto náhrady (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. augusta 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková